

han ikke har kunnet indse, og at det heller ikke i Dvrigt har været ham bekendt, at der ved Befalingen tilsigtedes en Forbrydelse.

§ 49.

Paa de til Krigsmagten hørende Personer, som ikke ere Officerer, Underofficerer eller menige Krigsmænd, anvendes med Hensyn til de øvrige Strafferetsbestemmelser den samme Regel, som i § 43, 1ste Stykke, er givet om Straffene.

§ 50.

For Overtrædelse af Tjenestpligter kunne Børn, imellem 10 og 15 Aar straffes, selv om den i Lovens fastsatte Straf ikke overstiger simpelt Fængsel.

§ 51.

Bed Overtrædelse af Pligter mod den egentlige militære Tjeneste kan den Skyldiges Drukkenskab, selv om den har naaet den højeste Grad, ikke udelukke Anvendelsen af den lovbestemte Straf.

§ 52.

Begaas en Forbrydelse af flere Krigsmænd i Forening, og i saa Tilfælde en særlig Straf er bestemt for Hovedmanden, da betragtes som saadan Enhver, der har forledet nogen Anden til at deltage i Forbrydelsen, ledet den forbryderiske Forening, eller paa anden Maade viist en særegen Virksomhed fremfor de øvrige Deltagere for at fremme Forbrydelsens Udførelse.

Kan i saadanne Tilfælde ingen Hovedmand udfindes, og Krigsmænd af forskjellige Tjenestklasser eller Tjenestegrader have deltaget i Forbrydelsen, skal den af Deltagerne, der har den højeste Klasse eller Grad, og hvis denne er fælles for flere, da den af dem, der er ældst af Tjenestealder, naar den Paagældende tillige efter de almindelige gjældende Bestemmelser maatte være at anse som Høistbefalende blandt dem, straffes som Hovedmand.

§ 53.

Som skjærpende Omstændigheder ved Straffenes Udmaaling indenfor de for samme bestemte Grændser kommer, foruden hvad de borgerlige Love i saa Henseende tilholde, derhøst efter Forbrydelsens Bestaafenhed i Betragtning:

- 1) at en Forbrydelse er begaaet under Krigsforhold og i Særdeleshed i Nærheden af Sjenden;
- 2) at den er begaaet i Tjenesten og i Særdeleshed under Vaaben;
- 3) at en Befalingsmand har deltaget i en Forbrydelse med sine Undergivne og i Særdeleshed har forledet dem til at begaa den;
- 4) at flere have forenet sig om at bevirke en Forbrydelse eller i Forening have begaaet en saadan;
- 5) at Nogen har misbrugt sine Vaaben eller sin tjenstlige Stilling til Forøvelse af en Forbrydelse.

Dog, forsaavidt Straffen for nogen enkelt Forbrydelse særlig er bestemt med Hensyn til nogen af de anførte Omstændigheder, kommer den ikke videre i Betragtning.

§ 54.

Skal paa Grund af Sammenstød af Forbrydelser eller i andre Tilfælde en Straf forøges med et Tillæg, bliver at iagttage:

- 1) de i denne Lov bestemte Grændser for visse Straffearter maa ikke overskrides;
- 2) af Fængselsstraffene kan, naar den højeste Grad af en vis Fængselsstraf ikke er tilstrækkelig, en ringere Art forandres til en strengere Art; vilde Fængselsstraffen overskride den højeste for samme fastsatte Begrændsning, kan der gaas over til en strengere